

ЗАХИСТ АВТОРСЬКИХ ПРАВ НА ФОТОГРАФІЧНІ ТВОРИ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА СВІТОВИЙ ДОСВІД

PROTECTION OF COPYRIGHT RIGHTS TO PHOTOGRAPHIC WORKS: NATIONAL AND WORLD EXPERIENCE

Канарик Ю.С.,

к.ю.н., доцент кафедри цивільного та господарського права

Національний університет біоресурсів та природокористування України

Скляр Я.В.,

студентка юридичного факультету

Національний університет біоресурсів та природокористування України

У статті досліджено фотографічні твори як об'єкти авторського права, проблематику захисту порушених прав та (або) припинення дій, що порушують авторське право та (або) суміжні права чи створюють загрозу їх порушення. Виявлено актуальні питання, що виникають у разі застосування норм вітчизняного та світового законодавства у сфері захисту авторських прав на фотографічні твори.

Ключові слова: фотографічний твір, об'єкт авторського права, порушення авторського права, захист авторського права, оригінальність твору, суб'єкт авторського права.

В статье исследованы фотографические произведения как объекты авторского права, проблематика защиты нарушенных прав и (или) пресечения действий, нарушающих авторское право и (или) смежные права или создают угрозу их нарушения. Выявлены актуальные вопросы, возникающие при применении норм отечественного и мирового законодательства в сфере защиты авторских прав на фотографические произведения.

Ключевые слова: фотографическое произведение, объект авторского права, нарушение авторского права, защита авторского права, субъект авторского права.

The article investigates the concept of "photographic works" as objects of copyright, issues of protection of violated rights and (or) termination of actions that violate copyright law and (or) related rights or create a threat to their violation. The actual issues that arise in applying the norms of the current legislation in the field of copyright protection to photographic works are revealed.

The problem of protecting the rights and interests of the authors of recent photo works sometimes became very relevant. Copyright to the work is not related to the law ownership of the material object in which the work is expressed. Transfer of rights the ownership of a particular photo by itself does not lead to a transfer copyrights to this work. Imperfection of the current legislation Ukraine, namely the lack of a clear doctrine- and the legislative definition of a number of their notions in the field of copyright rafficking works necessitates scientific, practical interest in the subject of research.

The current problem of legislation in the sphere of copyrights is the definition of problem issues and possible options for eliminating gaps in legislation arising from the protection of copyright in photographic works, as examples of domestic and world experience of law enforcement. The study of judicial practice in cases arising from the relations related to the creation and use of copyright in photographic works has shown that the courts have some difficulties in applying the legislation governing these relationships.

Key words: photographic work, copyright object, copyright infringement, copyright protection, originality of the product, subject of copyright.

Сьогодні з огляду на розвиток технічного прогресу, загальнодоступність та різноманіття засобів для фіксування зображень дедалі більшої популярності набуває мистецтво фотографування. Кожен з нас хоча б один раз спробував себе в ролі фотографа, адже найважливіші моменти з життя ми хочемо закарбувати не тільки в нашій пам'яті, а ще й на цифрових або ж паперових носіях. Складно уявити рекламу, інформаційну, наукову, освітню, побутову та інші сфери без фотографій, тому у системі об'єктів захисту авторського права вони займають одне з провідних місць. Побачити – це один з найефективніших способів запам'ятати, а отже, досягти комерційних успіхів у певній сфері підприємницької діяльності, де фотографія може бути використаною.

З огляду на це є актуальним питання про необхідність чіткого врегулювання суспільних відносин щодо характеристики фотографічних творів як об'єктів авторського права, реалізацію авторських прав на фотографічний твір та порядок їх захисту. Серед авторів наукових досліджень слід відзначити вчених, які у своїх працях висвітлюють деякі аспекти цього питання. До них належать такі видатні вчені, як О. Кулініч, Ж. Зварич, О. Луткова, Л. Максимова, О. Штефан, С. Мазуренко, Л. Тімофійенко, К. Омельчук, І. Абдуліна та інші.

Метою дослідження є визначення проблемних питань та можливих варіантів усунення прогалин законодавства, що виникають під час захисту порушеного авторського права на фотографічні твори, на прикладах вітчизняного та світового досвіду правозастосування.

Відповідно до статті 2 Бернської конвенції про охорону літературних і художніх творів (ратифікована Верховною Радою України 31 травня 1995 року), статті 8 Закону України «Про авторське право і суміжні права» (поточна редакція від 26 квітня 2017 року) та Цивільного кодексу України фотографічні твори, зокрема і твори, виконані способами, подібними до фотографії, охороняються як об'єкти авторського права. Варто зауважити, що авторським правом охороняються лише фотографії, які є результатом творчої діяльності людини, – як оприлюднені, так і неоприлюднені, як завершені, так і незавершені незалежно від їх призначення, жанру, обсягу, мети (освіта, інформація, реклама, пропаганда, розваги тощо) [1].

Проте негативним є те, що ні в міжнародно-правових актах, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, ні у вітчизняному законодавстві досі не було визначено поняття «фотографічний твір», що зумовлює відсутність єдиного доктринального підходу до понятійного апарату у цій сфері. А отже, це є вагомою проблемою, що створює безліч запитань та труднощів під час судового захисту прав авторів на такі об'єкти авторського права.

У словнику-довіднику з права інтелектуальної власності за редакцією О.Д. Святоцького та В.С. Дроб'язка визначено, що фотографічним твором вважається твір, де зображено реальні об'єкти, одержані на поверхнях, чутливих до світла або іншого випромінювання [2, с. 29]. Такі твори охороняються авторським правом як художні твори лише за умови, що композиція, відбір або спосіб фіксації вибраного об'єкта відзначається оригінальністю.

За загальними вимогами, встановленими чинним законодавством України, бачення однакових сюжетів, предметів, персонажів тощо різними фотографами повинно бути індивідуальним, особливим, потребувати творчого відображення, творчої думки для отримання авторсько-правової охорони твору. Кожен фотограф може виконати свою оригінальну зйомку того самого об'єкта, і кожна робота буде суб'єктивною, що ускладнює правову охорону фотографічних творів [3, с. 80].

Судова практика кожної країни проходить свій шлях, Україна не є винятком. Статтею 55 Конституції України гарантовано, що кожен громадянин має право звернутися до суду за захистом прав і свобод, якщо ці права або свободи порушуються, створено чи створюються перешкоди для їх реалізації [4]. Вивчення судової практики у справах, що пов'язані з відносинами створення і використання авторського права на фотографічні твори показало, що в судів виникають певні труднощі у застосуванні законодавства, яке регулює зазначені правовідносини. Однак з огляду на те, що законодавство у сфері захисту прав на об'єкти інтелектуальної власності формується лише за роки прийняття незалежності, можна зробити висновок, що на цьому етапі механізм регулювання суспільних відносин у вищезазначеній сфері хоча й не є ідеальним, проте він перебуває на етапі постійного вдосконалення.

Відповідно до п.п. «б», «в», «г» ч. 1 ст. 52 Закону України «Про авторське право і суміжні права» у разі порушення авторського права і (або) суміжних прав суб'єкти авторського права та суміжних прав мають такі права: звертатися до суду з позовом про поновлення порушених прав та (або) припинення дій, що порушують авторське право та (або) суміжні права чи створюють загрозу їх порушення; подавати позови про відшкодування моральної (немайнової) шкоди; подавати позови про відшкодування збитків (матеріальної шкоди), зокрема і втраченої вигоди, або про стягнення доходу, отриманого порушником внаслідок порушення ним авторського права і (або) суміжних прав, або про виплату компенсацій [5].

Справа № 755/11029/15 за позовом до Товариства з обмеженою відповідальністю «Епіцентр К» про припинення порушення авторських прав на фотографічний твір, стягнення компенсації розміром 8 253 000 грн за порушення авторських прав та відшкодування моральної шкоди у сумі 100 000 грн є вдалим прикладом прогалин, недоліків та суперечливих положень, які виникають у разі застосування законодавства у сфері захисту права авторів [6].

Позивач виявив, що відповідач продає фоторамки, в яких містяться зображення фотографій, створених ним у 2012 р. Відповідач вказав, що придбав ці товари у китайського партнера, який підтвердив, що ці фото перебувають у вільному доступі в мережі Інтернет, а також їх можна придбати у фотобанку після сплати розширеної ліцензії за використання 2 фотографій у сумі 200 доларів США за один рік користування.

Відповідно до ст. 441 ЦК України використанням твору є такі дії: 1) опублікування (випуск у світ); 2) відтворення у будь-який спосіб та у будь-якій формі; 3) переклад; 4) переробка, адаптація, аранжування та інші подібні зміни; 5) включення складовою частиною до збірників, баз даних, антологій, енциклопедій тощо; 6) публічне виконання; 7) продаж, передання в найм (оренду) тощо; 8) імпорту його примірників, примірників його перекладів, переробок тощо. Використанням твору є також інші дії, встановлені законом [7].

Суд першої інстанції, посилаючись на те, що захисту підлягає не будь-який фотографічний об'єкт, а лише той, який підпадає під визначення твору, відмовив у задоволенні позову про припинення порушення авторських прав, стягнення компенсації за порушення авторських прав та відшкодування моральної шкоди, застосувавши презумпцію неоригінальності: «З боку позивача не було доведе-

но те, що фотографії є фотографічними творами, а отже, об'єктами авторського права». Згідно з положеннями Бернської конвенції про охорону літературних і художніх творів, твором є результат інтелектуальної та творчої діяльності людини – автора, яка вирізняється своєю оригінальністю та новизною [8].

Із цього прикладу випливає те, що у чинному законодавстві України потребує закріплення категорія «оригінальний твір» та визначення умов кваліфікації твору як оригінального, що й допоможе надалі розрізнити фотографічні твори (оригінальні, на які розповсюджується дія авторського права) та фотографії повсякденного чи технічного характеру, які не підпадають під дію законодавства про авторське право, але можуть охоронятися нормами про таємницю приватного життя тощо [9, с. 351].

Позивач, не погодившись з таким рішенням першої інстанції, використав своє право на апеляційний розгляд справи. Апеляційний суд не визнав тлумачення попередньої інстанції: «<...> творінням, яке не є результатом творчої праці, є переважно технічна робота без творчої складової, наприклад, копіювання, передрук тощо. Таким чином, до неоригінальних фотографічних творів належать репродукції малюнків, карт, планів, креслень, gobеленів, вітражів та інші похідні фотографії, які передають суть фотографованого об'єкта, не вносячи до зображення творчої складової».

Відомо принаймні два підходи до визначення оригінальності фотографічного твору, а саме об'єктивний і суб'єктивний. Перший передбачає, що стороння особа (експерт-мистецтвознавець чи суддя) здатна сама визначити творчий характер твору, а другий – лише автор може пояснити, як він задумав і створив твір, суд повинен кваліфікувати це з врахуванням усіх обставин справи (наприклад, чи були відомі автору більш ранні схожі твори) [10].

Ключовим висновком Апеляційного суду стало те, що фотографії містять зображення людини в певні моменти її життя, які відображають її настрій та значимість події, а тому не можна стверджувати про відсутність творчої складової під час їх створення. До того ж матеріали справи не містять доказів, які свідчили б про відсутність оригінальності цих творів або їх копіювання.

На підставі п. 18 постанови Пленуму Верховного Суду України № 5 «Про застосування судами норм законодавства у справах про захист авторського та суміжних прав» від 04.06.2010 р. суд повинен посылатися на презумпцію оригінальності: «Твір вважається оригінальним, доки не доведено протилежне», тому тягар спростування презумпції покладено саме на відповідача [11].

Апеляційна інстанція встановила, що відповідач здійснив опублікування та розповсюдження фотографій позивача. Суд знизив компенсацію до 50 534 грн, адже кількість порушень не дорівнює кількості розповсюджених примірників творів, оскільки такі дії включають поняття множинності.

Проте не лише питання єдиного доктринального підходу до визначення понять у сфері захисту авторських прав на фотографічний твір є актуальним. Вагомішою є проблема правової охорони фотографічних творів в Інтернеті, адже у Всесвітній мережі значно складніше встановити порушника авторських прав, оскільки у процесі неправомірного розміщення фотографії в мережі фігурують кілька осіб, серед яких власник доменного імені, власник сайту (який може бути іншою особою, ніж власник доменного імені), власник хост-сервера, провайдер послуг зв'язку мережі Інтернет [3, с. 83]. Встановити автора твору в мережі є досить складним завданням, це створює сприятливі умови для порушників прав авторів на фотографічні твори. Тому більшість порушень прав авторів виникає саме через копіювання першоджерел з мережі.

Сучасні технічні засоби фотографування зумовили виникнення досить широкого кола фотографічних творів.

З огляду на це законодавець передбачив за порушення авторського права відповідно до статті 51 Закону України «Про авторські та суміжні права» цивільну, адміністративну та кримінальну відповідальність [6].

Цивільна відповідальність може накладатися на правопорушника господарським судом, якщо власник майнового авторського права, тобто позивач, та відповідач є суб'єктами господарювання. У таких справах судове провадження регулюється нормами Господарського процесуального кодексу України. Адміністративна та кримінальна відповідальність за порушення авторських прав на фотографічні твори передбачається статтею 51-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення, статтею 176 Кримінального кодексу України [1].

Саме питання відшкодування шкоди майнового характеру було порушено у справі британського фотографа Девіда Слейтера проти американської неприбуткової організації Фонду «Вікімедіа», який, за його словами, втратив за два роки цієї суперечки близько 17 000 доларів США з його персонального доходу. У 2011 році в джунглях Індонезії макака, яку звали Наруто, заволоділа фотокамерою британського фотографа і зробила автопортрет, який став знаменитим на весь світ.

Претензії про порушення авторських прав на зображення мавпи деякі вчені й організації визнали суперечливими, оскільки мавпа — не людина, а тому не є суб'єктом права — особою, яка спроможна володіти правами, зокрема й авторськими. Крім того, Д. Слейтеру не могли належати авторські права на фото, тому що він фактично не брав участі в його створенні.

Рис. 1. Суперечливе селфі мавпи

Американські та британські юристи у сфері інтелектуальної власності Мері М. Лурія і Чарльз Свон ствер-

джують, що оскільки творцем фотографії є тварина, а не людина, то мови про авторські права не може бути взагалі незалежно від того, кому належить обладнання, за допомогою якого була створена фотографія. Проте британський адвокат Христина Мікалос заявила, що на основі британського закону про мистецтво, що генерується комп'ютером, можна стверджувати, що фотограф може бути власником авторських прав на фотографії за фактом володіння ним встановленою на штатив камерою [12]. 22 грудня 2014 року Бюро авторського права США оголосило свою позицію, пояснивши, що твори, створені не людьми, не є об'єктами авторського права, вказавши як приклади фотографії, зроблені мавпами, а отже, такі фотографії є суспільним надбанням.

Проте встановлення кута зйомки, налаштування фотографом обладнання задля отримання цього зображення з відповідними установками світлотіні, налаштування ефектів та встановлення експозиції можна вважати об'єктами такої обстановки, яка і спричинила отримання цього знімку. А отже, це є підтвердженням того, що Д. Слейтер має всі необхідні підстави стверджувати належність цього твору до охоронюваних законом, а також те, що саме він є її автором та власником прав на це фото.

Після кількох років судової тяганини, зокрема під час розгляду справи Федеральним суддею США, суд дійшов до висновку, що оскільки авторське право на фотографічний твір не може належати тваринам, а фотограф здійснив усі можливі і необхідні маніпуляції задля отримання цього знімку, то авторство фотографії остаточно необхідно закріпити за Д. Слейтером.

Підсумовуючи викладене, робимо висновок, що ця галузь розвивається досить динамічно, тому вітчизняне та світове законодавство у сфері захисту авторського та суміжних прав потребує постійного вдосконалення. З огляду на це задля поліпшення законодавства України постійно розробляються проекти законів, одним з останніх є законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо врегулювання питань авторського права і суміжних прав» від 25.01.2018р., метою якого є врегулювання належності майнових прав на об'єкти авторського права і суміжних прав, які створені на замовлення або за трудовим договором; використання ліцензій, доступних у цифровій формі, що можуть надаватись засобами електронного зв'язку у вигляді публічної пропозиції; впровадження вільних ліцензій, що передбачають надання автору гнучких інструментів легального і безоплатного поширення власних результатів творчої діяльності та укладення договорів. Не потребує доведення і те, що сьогодні чинним законодавством не створено єдиного поняттєвого апарату у сфері охорони авторських прав на фотографічні твори, тобто не визначено поняття «фотографічний твір», «оригінальність твору», «твір», «фотографія», «критерії оригінальності фотографічного твору», «цифрова фотографія», що значно ускладнює режим їх правової охорони.

ЛІТЕРАТУРА

1. Рекомендації щодо забезпечення правомірності створення та використання фотографічних творів. URL: <http://sips.gov.ua/ua/recfoto.html>.
2. Святоцький О.Д. Інтелектуальна власність: словник-довідник / за заг. ред. О.Д. Святоцького. У 2-х т.: Том 1. Авторське право і суміжні права. К.: Вид. дім «Ін Юре», 2000. 272 с.
3. Омельченко Г.В., Вітковська Ю.В. Проблематика охорони фотографічних творів нормами авторського права. Юридичний вісник. Повітряне і космічне право. 2012. № 4. С. 80–84. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npnauc_2012_4_18.
4. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 55. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
5. Про авторське право та суміжні права: Закон України від 23.12.1993 № 3792-XII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3792-12>.
6. Рішення по справі № 755/11029/15. Дніпровський районний суд м. Києва. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/61941382>.
7. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003р. Відомості Верховної Ради України. 2003. №40–44. Ст. 441.
8. Бернська конвенція про охорону літературних і художніх творів / Паризький Акт від 24 липня 1971 року, приєднання від 31.05.1995, підстава 189/95-вр. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_051.
9. Кулініч О.О. Авторське право на фотографічні твори та право фізичної особи на власне зображення: визначення напрямків наукового дослідження. Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія». 2012. Т. 12. С. 349–359. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npouya_2012_12_37 10.

10. І. Томаров. Оригінальність фотографії у судовій практиці. Legal Shift. 2016. URL: <http://www.legalshift.com.ua/?p=948>.
11. Про застосування судами норм законодавства у справах про захист авторського права і суміжних прав: постанова Верховного Суду України від 04.06.2010 р. № 5. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-10>.
12. Селфі мавпи // Вікіпедія: вільна енциклопедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B5%D0%BB%D1%84%D1%96_%D0%BC%D0%B0%D0%B2%D0%BF%D0%B8 (дата звернення: 20.05.2018).

УДК 347

ЩОДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ АКАУНТІВ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

AS FOR THE QUESTION OF THE LEGAL REGULATION OF ACCOUNTS IN THE INTERNET

Максимович Т.М.,
студентка

*Інститут підготовки кадрів для органів юстиції України
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого*

Стаття присвячена актуальному питанню власності, яке розглядається у його незвичному вимірі, адже дається характеристика феномену віртуальної власності. Досліджено вплив права та можливості правового регулювання неоднорідної сфери суспільних відносин, які склалися у зв'язку з використанням комп'ютерних мереж. Аналізується, що відбувається з позиції права, коли особа намагається купити або продати акаунт у комп'ютерній грі, соціальній мережі чи передати його спадково.

Безсумнівним є те, що постійно з'являються мільйони нових користувачів мережі Інтернет, які створюють акаунти, профілі та залишають інформацію про себе та своїх близьких. Постає питання, які ж права має особа на інформацію, яку вона залишає в соціальних мережах. Користувачеві важко зрозуміти, що практично все, що є в мережі, перебуває в його користуванні, але не належить йому. Тому акцентовано увагу на тому, що є перші спроби вирішити позначене питання на законодавчому рівні.

Ключові слова: мережа Інтернет, акаунт, онлайн-сервіс, віртуальне середовище, електронний носій, уніфіковані вимоги, правове регулювання, техніко-юридичне право.

Статья посвящена актуальному вопросу собственности, который рассматривается в его необычном измерении, ведь дается характеристика феномена виртуальной собственности. Исследовано влияние права и возможности правового регулирования неоднородной сферы общественных отношений, которые сложились в связи с использованием компьютерных сетей. Анализируется, что происходит с точки зрения права, когда лицо пытается купить или продать аккаунт в компьютерной игре, социальной сети или передать его по наследству.

Бесспорным является то, что постоянно появляются миллионы новых пользователей в сети Интернет, которые создают аккаунты, профили и оставляют информацию о себе и своих близких. Возникает вопрос, какие же права имеет человек на информацию, которую он оставляет в социальных сетях. Пользователю трудно понять, что практически все, что есть в сети, находится в его пользовании, но не принадлежит ему. Поэтому акцентировано внимание на том, что есть первые попытки решить обозначенный вопрос на законодательном уровне.

Ключевые слова: сеть Интернет, аккаунт, онлайн-сервис, виртуальная среда, электронный носитель, унифицированные требования, правовое регулирование, технико-юридическое право.

The article is devoted to the actual issue of property, which is considered in its unusual dimension – virtual property. The influence of the law and the possibilities of legal regulation of the heterogeneous sphere of social relations that have developed in connection with the use of computer networks has been investigated. It is analyzed that from the point of view of law occurs when a person is trying to buy or sell an account in a computer game, a social network or to transfer it inherited. An etymological analysis of the concept of an account has been conducted to develop further perspectives for understanding its meaning.

The article highlights the uncertainty surrounding the fact that millions of new users on the Internet are constantly appearing, creating accounts, profiles and leaving information about themselves and their loved ones. Therefore, the problems of work are caused by time. The question arises as to what rights a person has on the information that she leaves on social networks. It is difficult for the user to understand that virtually everything that is on the network is in its use, but does not belong to it. Therefore, attention is paid to the fact that there are first attempts to resolve the issue at the legislative level.

For a better understanding of the problem statement, the article analyzes foreign examples. In many countries this question is acute. There are some steps to resolve it at the legislative level.

The ability to buy and sell as well as transfer the account is legally inherent in the system of protection of rights and interests as individuals, since the account is a place where the user places photos, records, and intellectual property objects, such as poems, music, and legal entities. We talk about the use of profiles in social networks for business needs, in order to profit.

The article focuses on the necessity of legislative regulation of the above-mentioned question.

Key words: Internet network, account, online service, electronic media, unified requirements, legal regulation, technical and legal right.

Сьогодні ведеться багато суперечок щодо мережі Інтернет, кіберпростору та віртуальної власності. Одна група фахівців (В. Горжальцан, Ю. Храмов, П. Яцук, Д. Мак-Гулаф, Дж.І. Розенбаум, Дж. Гілмор, О. Ольшанський) вважає, що Інтернет – це таке середовище, в якому право принципово не застосовується.

Друга група (М. Патрушев, Дж. Зіммерманн, Ф. Аїраїн, Х. Номан, Ф. Говард, Ю. Волков, О. Зажигалкін, Ш. Курільський-Ожвен) вважає, що право – це необхідний регулятор за умови врахування особливостей та юридичних властивостей об'єктів, з приводу яких суб'єкти цього серед-

овища вступають у відносини, що призводять до юридичних наслідків. Проте досі ще не було проведено докладного системного аналізу цього віртуального середовища, щоб виявити сукупність відносин, які підлягають правовому регулюванню в кіберпросторі і, насамперед, встановити особливості такого правового регулювання. Ми поділяємо думку другої групи науковців і зосереджуємо увагу на дослідженні питання правової природи акаунта.

Виникає необхідність визначитися з поняттям цього феномену. Етимологічно слово “account” має англійське коріння і означає особистий рахунок. Вперше це поняття